

In deze rubriek staat steeds iemand met een dwarslaesie of caudalaesie centraal. Dit portret van Sylvan Canrinus (20) uit Bolsward is gemaakt door Willem-Jan van der Ven, initiatiefnemer van World Servants Onbeperkt.

Je zou haast niet geloven dat z'n dwarslaesie nog maar net een jaar oud is. Sylvan Canrinus is een zelfbewuste kerel die z'n zaakjes goed op orde heeft. Een vers contract bij een reclamemaker op zak, auto en rijbewijs geregeld, opleiding afgerond en een druk sociaal leven. Een ongeluk op de crossbaan maakte een eind aan zijn motocrosscarrière, maar Sylvans agenda is gewoon vol. 'Je wilt je toch wel nuttig maken... en dat lukt aardig.'

Fotomontages die laten zien hoe het straks zou kunnen zijn in Bangladesh.

World Servants organiseert al dertig jaar werkvakanties in ontwikkelingslanden, waar Nederlandse jongeren kunnen meebouwen aan de doelen van lokale ontwikkelingsorganisaties. In 2019 reizen zo'n 800 jongeren naar veertien landen in Afrika, Azië en Latijns-Amerika. Het doel is tweeledig: zowel in de ontwikkelingslanden als in Nederland bouwen de projecten aan verandering. World Servants streeft ernaar om alle projecten toegankelijk te maken voor vrijwilligers met een beperking, omdat juist zij een waardevolle bijdrage kunnen leveren aan de emancipatie van gehandicapten in ontwikkelingslanden. In 2019 zijn er twee projecten met het label 'onbeperkt': in Bolivia en in Bangladesh.

kleine dingen te genieten en ik hoop dat Bangladesh me daar weer meer over leert. Ik ben natuurlijk ook benieuwd hoe het daar zal gaan. Je kunt dan voor jezelf gaan bedenken dat er misschien wel hoge stoepen zijn en allerlei andere problemen zien, maar zo zit ik niet in elkaar. Ik zie het wel. Ik hou van aanpakken, maar er zullen best momenten komen dat ik een ander nodig heb. Dat heb ik nu ook al en dat zal daar nog meer zijn. Ik ren natuurlijk niet meer even een steiger op. Maar gelukkig zijn we met een groep, samen het komt vast goed!

Zelf ervaren

Een belangrijk doel van de reis is interculturele interactie en leren van elkaar. De Nederlandse vrijwilligers leren van de associatieleden en andersom. Sylvan: 'Na afgelopen jaar denk ik toch wel vaker 'wat is er nu echt belangrijk?' en als je dan de verhalen uit een land als Bangladesh hoort bedenk ik dat ik het helemaal zo moeilijk nog niet heb. Als we daar zijn kan ik me pas echt verplaatsen in wat de mensen er doormaken en hoe het zou zijn als ik daar zou leven met mijn dwarslaesie. Me daarin verplaatsen, dat is wel een van mijn doelen. Het lijkt me goed om dat te ervaren, ook al zal het confronterend zijn. Ik vind het een mooi idee dat ik dan ook echt iets kan doen voor en met die mensen. Volgens mij ben je dan pas echt rijk, als je iets voor een ander betekent. Die foto van die rolstoel op een bouwplaats staat nog op mijn netvlies gegrift. Straks ben ik diegene...'

Meer informatie: worldservants.nl/onbeperkt. Sylvan sponsoren voor zijn reis kan via geef.ws/sylvan.

Motocrosser wordt vrijwilliger in Bangladesh

'Wat is nou echt belangrijk?'

'Het was 7 oktober, tijdens de landelijke finales in Axel. Net even een ongelukkige landing na een sprong en daar lag ik. Ik wilde opstaan, maar dat lukte niet. Natuurlijk heb je dan nog niet door dat het voor altijd is. In het ziekenhuis hoorde ik het woord 'dwarslaesie' voor het eerst. T6/7 compleet was de diagnose, verlamd vanaf m'n tepels.' Sylvan wordt geopereerd in Gent en is dankbaar als hij naar het UMCG in Groningen kan. 'Je verstaat die Belgen echt niet en het was net een Russische kazerne daar. Oud en vies. En in Nederland kunnen je vrienden bij je langskomen, dat is ook een stuk beter. Na twee en een halve week was er plek in het revalidatiecentrum in Haren. Eindelijk aan de slag, zo voelde het. Revalide-

ren had voor mij ook nog wel zwaarder gemogen, ik verveelde me regelmatig. Zo nu en dan een halfuurtje therapie is echt niks voor mij. Voor je het weet heb je heel Netflix gezien.'

Nieuwe passie?

In het revalidatiecentrum pakte Sylvan het ontwerpen van motorstickers weer op en hij kwam op Facebook iets tegen dat hem niet meer losliet: World Servants Onbeperkt. 'Ik denk niet zo vaak over dingen die ik mis door de dwarslaesie, maar het gevoel van altijd toeleven naar de volgende crosswedstrijd is wel zoets. De cross was echt iets waar ik plezier in had en dat gevoel mis ik soms. Wat ik komende zomer ga doen wordt misschien ook zoiets om naar uit te kijken...'

Het Facebookbericht dat Sylvan zag ging over een bouwvakantie voor jongeren met een beperking. Een foto van iemand in een rolstoel op een bouwplaats triggerde hem. 'Hoe dan?!' Het bleef in zijn hoofd hangen en uit nieuwsgierigheid stuurde hij een berichtje naar de organisator. 'Die bleek vlakbij te wonen en kwam een keer langs om te vertellen over zijn ideaal. M'n ouders waren eerst wel wat bezorgd, maar alles blijkt echt goed geregeld. Het is gewoon een gave reis, maar ze houden wel rekening met alles wat er nodig is vanwege m'n dwarslaesie. Er is goed sanitair en er gaat zelfs een arts mee. Eigenlijk had ik afgelopen zomer nog mee willen gaan, maar dat was erg kort dag. Ik sta nu ingeschreven voor een reis in de zomer van 2019.'

Bangladesh

Sylvan gaat met een groep van ongeveer dertig jongeren naar Bangladesh om samen met een associatie van mensen met een beperking te bouwen aan een trainingsruimte/verenigingsgebouw.

De associatie komt op voor de rechten en emancipatie van gehandicapten in Bangladesh, met training, microkredieten en praktische support, die de leden elkaar geven. Sylvan: 'We bouwen samen met de leden van de associatie aan het gebouw. Dat wordt natuurlijk teamwork, want het zal niet altijd even handig zijn, in een rolstoel op de bouwplaats. Het lijkt me heel apart, maar ook leuk om samen te werken met mensen daar, die ook een beperking hebben.' Het signaal dat de groep afgeeft met de samenwerking is een doel op zich. Een handicap leidt er in Bangladesh regelmatig toe dat iemand niet meer buiten komt. Het project laat zien dat mensen met een beperking een verschil kunnen maken en volwaardig deel van de maatschappij kunnen zijn.

Avontuur

Sylvan: 'Het is een mooi avontuur om naar uit te kijken, misschien is het wel een soort nieuwe passie. Ik heb het laatste jaar geleerd om meer van de